

Nõelviltimine on tore töö

Nõelviltimise meistri Raina Subi ja kirjastuse Hea Lugu koostöös on kaante vahele saanud nõelviltimise käsiraamat “Villapallist villapildini”, mille esitlus toimub 8. novembril Tallinnas Mardilaadal.

Raamatu “Villapallist villapildini” eessõnas kirjutab Raina Subi, et viltimise sünnimaaks peetakse Mongooliat, kus arvatavasti valmistati esimesed vildist rõivad ja tarbeesemed. Sealt levis viltimisoskus Euroopasse ning tänapäeval on viltimine populaarne ka meil Eestis.

Villal on mitmeid häid omadusi – see on elastne, kergesti vormitav ja pakub silmailu.

Villast esemed on looduslikud ja soojad ning rahustava ja raviva toimega.

Vilditud villast saab valmistada kauneid ja isikupäraseid ehteid, vaipu, kaunistada rõivaid ning teha lastele toredaid mänguasju.

Viltimist võib proovida igauks. Lihtsamate töödega saavad edukalt hakkama ka lapsed – see on vahva võimalus koos perega midagi omanäolist ja kordumatut meis-

terdada. Kui aga kogemusi rohkem, võib juba keerukamate tööde kallale asuda.

Vill ja vajalikud tarvikud

Villa on saada erinevates valmidusastmetes. Pestud villa on töödeldud kraasidega, mis kammivad kiud ühte suunda. Selliseks töödeldud villa on nõelviltimisel kõige parem kasutada.

Viltimistöö annab suurepärase võimaluse kasutada villa eri värve ja kombinatsioone.

Töö alustamisel tuleb alati võtta villakogus, mis on tehtavast esemest tunduvalt suurem, sest vill tõmbub viltimisel 30–50 protsenti kokku.

Nõelviltimiseks on vaja spetsiaalset ühest otsast kolmekandilist kidadega nõela. Nõelad on 7–9 cm pikad ja eri jämedusega. Jämedamad on tugevusega 32–36 ning peenemad tugevusega 40–42. Peenikesi nõelu kasutatakse detailsete kaunistuste tegemiseks. Keskmise tugevusega nõela number 38 on hea kasutada kõikide viltimistöde juures. Nõelad on väga teravad ja murduvad kergesti.

Nõelaga tuleb nii sügavale villa sisse torgata, et kõik nõela kidad

oleksid villa sees. Kidad lükkavad villakiud üksteisest läbi ja nii tekibki vilt.

Nõelviltimisel on kindlasti vaja alust, millel viltida. Ilma aluseta on oht, et vigastate sõrmi või lõhute nõela. Samuti kaitseb alus tööpinda. Aluseks sobib 5–10 cm paksune poroloon või harjastega viltimismatt.

Villa kokkuhoiuks võib kasutada töö sees vahtplastist kuule, südameid ja rõngaid, mille ümber tihedalt villa pannes saab toredaid asju meisterdada.

Samuti võib viltida lõngakera peale – jälle villa kokkuhoid! Kui aga soovite teha vilditud pilte, on vaja alusmaterjali, mille peale viltida. Selleks võib olla paksem villane riie, käsitöökaupluses müüdiv käsitöövilt, linavilt.

Detailide ühendamine

Et detaile omavahel ühendada, tuleb nõel diagonaalis ühest detailist teise torgata ja viltida ühenduskohad tugevalt. Seejärel katta ühenduskohad õhukese villakihiga. Nii on tulemuseks sujuv üleminek.

Silmade või täppide tegemiseks määrake kindlaks asukoht, toksige sinna kõigepealt väike süvend – siis on hiljem lihtsam villakuulikest

REPROD RAAMATUST “VILLAPALLIST VILLAPILDINI”

